

KAF DAĞI'NDA GEYİK VAR-2

KRALIN MEKTUBU

OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

KAF DAĞI'NDA GEYİK VAR-2

KRALIN MEKTUBU

OKUMAYI SEVİYORUM MASAL SERİSİ

Zambak
YAYINLARI

KRALIN MEKTUBU

Yazan
Mehmet AZİM

Zambak
YAYINLARI

ANNE GEYİĞİN GÖZYAŞLARI

Aslanların saldırısından kurtulan geyikler tekrar toparlanmış ve bir araya gelmiş. Ellerinde kalan malzemeleri toplayıp kalan kızaklara yüklemişler. Geyikleri saymışlar. Sadece Reni yokmuş. Diğer geyikler aslanlara yakalanmamış.

Mozi ailesi çok üzüntülüymüş. Reni'yi aslanlara kaptırmışlar. Geri dönüp Reni'yi kurtarmayı düşünmüşler ama buna cesaret edememişler. Hem şiddetli bir kış varmış hem de aslanlar tekrar saldırabilirmiş.

Anne geyik, yavrusundan ayrıldığı için çok üzgünmüş. Pudi'ye sarılıp ağlamaya başlamış:

Kaf Dağı'nı aşamadım,
Mutlu günler yaşamadım.
Hain aslan kaptı gitti,

Benim minik Reni' mi.
Buna ađlar gözlerim oy oy,
Buna yanar yüređim oy oy.

Geyik dede:

– zlme anne geyik! Belki aslanlar insafa gelir. Reni'yi bırakırlar. zlmekle elimizden bir Şey gelmez, demiş.

Anne geyik:

– Nasıl dayanayım geyik dede! Bu ayrılığa anne kalbi dayanır mı? Kalbimdeki acıyı kim dindirebilir? Bu yangını ancak Reni'nin nefesi söndürebilir, diyerek üzüntüsünü dile getirmiş.

Anne geyik, kaç gece Reni'yi rüyasında görmüş. Yavrusuna sarılmış. Onu doya doya öpmüş. Ama bu sadece bir rüyaymış.

Bir gece, rüyasında yine Reni'yi görmüş. Reni, annesine:

– Anneciğim, beni merak etme! Ben çok iyiyim. Ben hayattayım, yaşıyorum. Aslan amcalar, bana çok iyi davranıyor. Sana kavuşacağım günleri iple çekiyorum. Sakın, benim için üzülme anne, demiş.

Anne geyik, bu rüyanın etkisiyle biraz teselli bulmuş. Ama ayrılık acısını hangi rüya giderebilir ki? Ayrılığın acısını şarkılara dökmüş:

Çıktık yüksek dağlara,
Ayrıldık yurdumuzdan.
Düştük uzun yollara,
Ayrıldık yavrumuzdan.

Hava ısınınca Mozi ailesi Reni'yi kaybettikleri yere gelmiş. Bağırılmışlar, çağırılmışlar. “Reni!” diye seslenmişler. Ama seslerine ses verenler olmamış. Günlerce dolaşmışlar, dizlerinde derman kalmamış. Umutsuz bir şekilde sürünün yanına geri dönmüşler. Ümitlerini kaybetmişler. Artık, Mozi ailesinin Reni'nin yokluğuna alışması gerekiyordu.

Kardeşinin kaybolması, Pudi'yi de çok üzümü. Kardeşine ağıtlar yakmış. Ama elden ne gelir! Sabır gösterip hayatlarını devam ettirmeleri gerekiyordu.

GÜLE GÜLE RENİ

Kral aslan, kalbinden geçenleri kimseye anlatmamış. Düşündüklerini yapmak için kış mevsiminin geçmesini beklemiş.

Güneş, kendini gösterince hava ısınmış. Sıcaklığa dayanamayan kar, erimiş. Dereler şırl şırl akmaya, kardelenler çiçek açmaya başlamış. Bahar, bütün güzelliğiyle geri dönmüş.

Kral aslan, en akıllı yardımcılarını yanına çağırmış. Onlara şöyle demiş:

– Geyiklerden aldığınız hazineleri ayırınız. Sonra onları arabalara yükleyiniz. Geride bir altın bile kalmasın. Bu görevi siz yapacaksınız. Söylediklerimi kimseye anlatmayınız. İşi başkasına bırakmayınız.

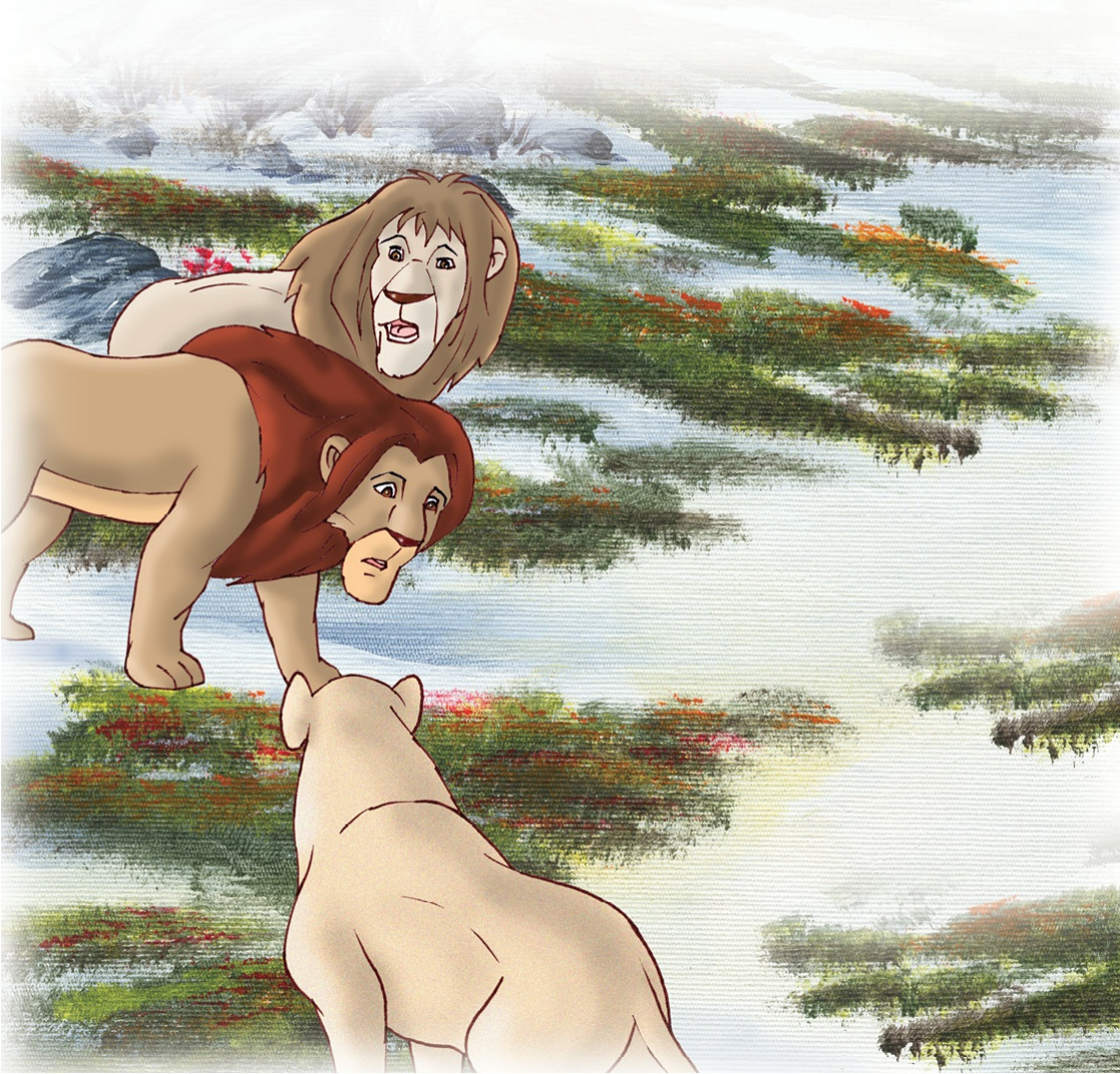
Kralın yardımcılarında biri, olabilecekleri tahmin etmiş:

– Ama kralım! Biz onları güçlkle elde ettik. Herhâlde bunları geri vermeyi düşünmüyorsunuz?

Kral aslan:

– Peki, sizin elinizdeki hazineleri birileri alsa ne hissedersin? Bu durum hoşuna gider mi?

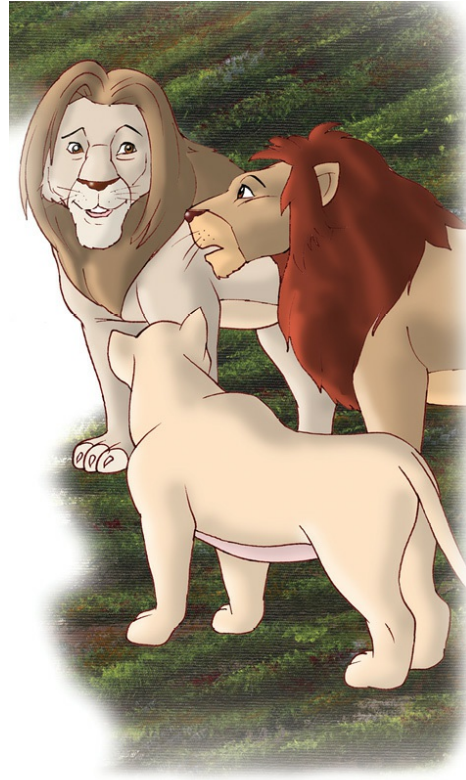
Kralın yardımcısı, başını önüne eğmiş. Kralın dediğini kabul etmiş. “Haklısın kralım!” der gibiymiş.

Kralın yardımcıları, isteksiz bir şekilde hazineleri arabalara yüklemiş. Hazinelerin başına da bekçileri bırakmışlar.

Kral, yardımcılarında, Reni’yi de getirmelerini istemiş. İki aslan, Reni’yi alıp gelmiş. Kralın

huzuruna çıkmışlar.

Kral:

– Merhaba Reni! Görmeyeli nasılsın? Umarım rahat bir kış geçirmişsindir.

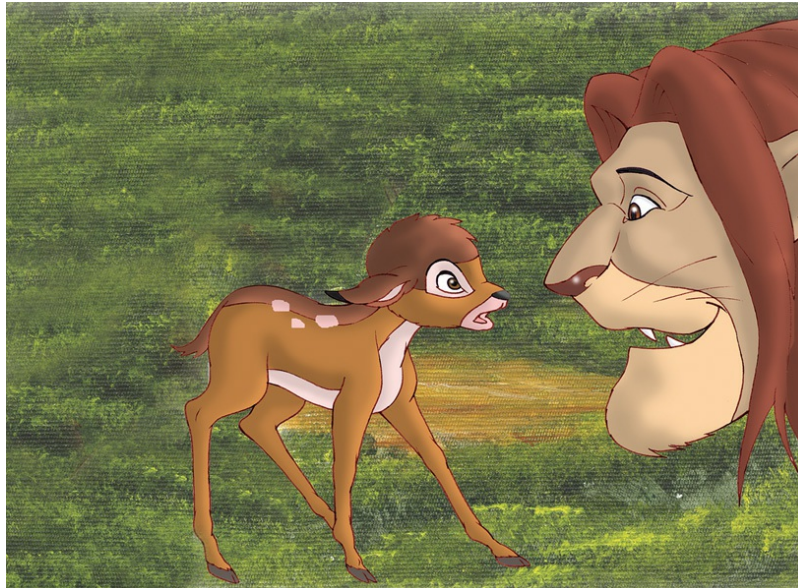
Reni, olanlara bir anlam verememiş. Kralın böyle candan davranması onu şaşırtmış. “Herhâlde, bu aslanlar beni büyütüp öyle yiyecek. Ama bana önemli bir misafir gibi çok iyi davrandılar!” diye içinden geçirmiş.

Reni, kral aslanın sorularına cevap vermiş:

– Şey, efendim! Aslanlar benimle çok iyi ilgilendi. Sizlere teşekkür ederim. Ama annemi çok özledim. Zavallı annem, benim için çok üzülüyor olmalı.

Kral aslan:

– Bizimle mutlu değil misin Reni? Sana çok iyi davrandık. Seni misafirimiz olarak kabul ettik.

Reni:

– Saę olunuz! Bana çok iyi davrandınız. Ama bir yavrunun mutlu olacağı yer, annesinin sıcacık kucacıdır. Ne olur, beni bırakınız! Sizlere yalvarıyorum! Beni anneme gönderiniz.

Kral içinden: “Ben de öyle yapacağım. Ama sürpriz olsun. Sana şimdi söyleyemem!” diye geçirmiş.

Kral aslan:

– Konuyu değiştirme Reni. Ben hatırını sorayım diye seni çağırdım. Sen ise farklı şeyler öneriyorsun. Beni kızdırma!

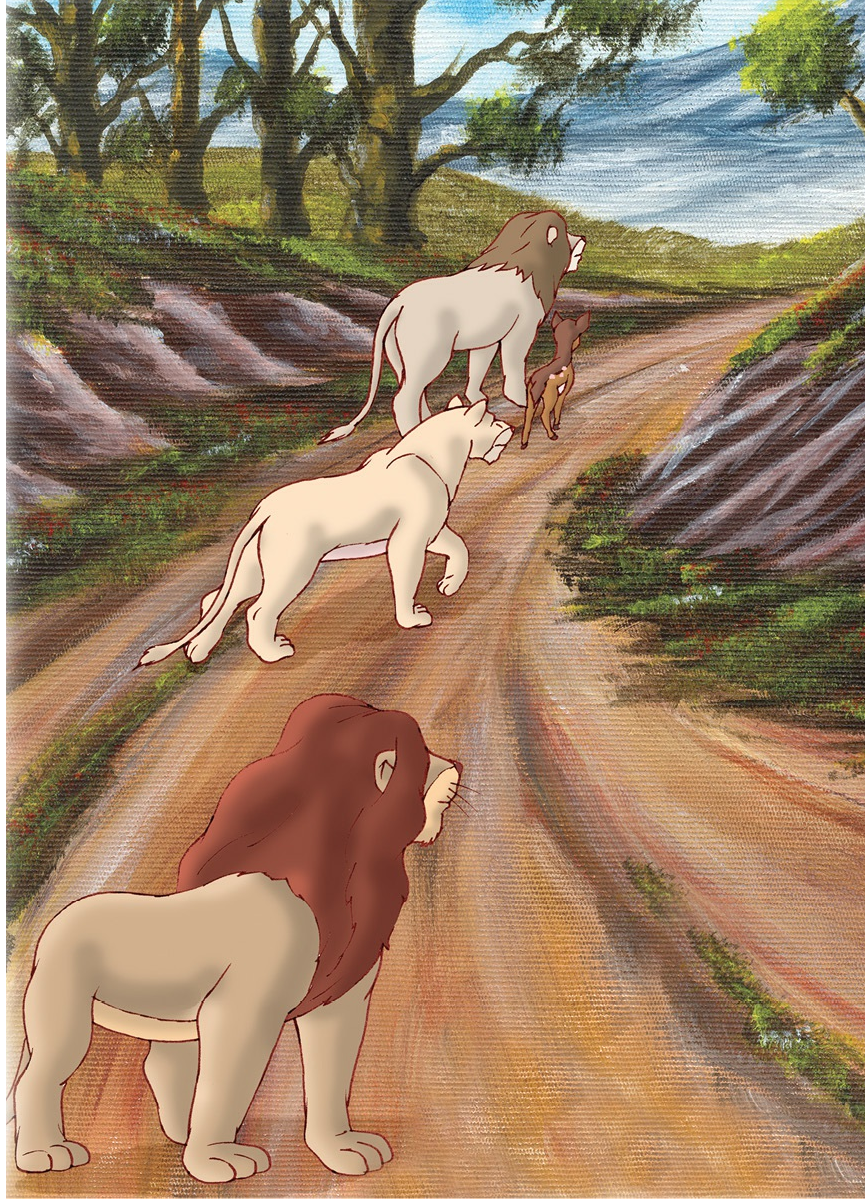
Reni, üzgün bir şekilde susmuş. “Ne desem boşuna konuşmuş olacağım. Beni bırakmayacaklar, beni anneme vermeyecekler!” diye düşünmüş.

Kral aslan, yardımcısına:

– Hazinesi ve Reni'yi yanınıza alın. Hazinesi geysiklere, Reni'yi ailesine teslim edin! Bu konuda hiçbir itiraz istemiyorum. Emanetleri iyi koruyun, onlara zarar gelmesin, diye emretmiş.

Aslanlar, ormandaki meydana toplandı. Görevli olan aslanlar, hazineyi ve Reni'yi alıp yola çıkmış. Bu yolculuk Reni'yi biraz kuşkulandırmış.

Reni, kral aslana dönerek:

– Efendim, ne olur! Beni bunlara teslim etmeyiniz. Bana zarar verebilirler, demiş.

Kral aslan:

– Merak etme Reni! Emin ellerdesin. Korkmana gerek yok! Güle güle Reni! Yolun açık olsun!

Umarım yine görüşürüz, diyerek Reni'yi uğurlamış.

SEVİNDİRİCİ HABER

Aslanlar yolculuk sırasında, istemeseler bile Reni'ye çok iyi davranıyormuş. Eeee, kralın emri böyleymiş! Küçük geyiğe iyi davranmak zorundalmış.

Derelerden geçerken Reni'ye yardım ederek onu karşı kıyıya geçiriyorlarmış. En güzel yiyecekleri ona vermek zorunda kalıyorlarmış. Onlar böyle davranırken Reni'nin içinden şarkı söylemek geliyormuş. Yaşayacağı mutlu günleri şimdiden hissediyor gibiymiş.

Reni'nin bütün ısrarlarına rağmen, aslanlar onu nereye götürdüklerini söylemiyormuş.

Kaf Dağı'na ulaşan aslanlar, biraz dinlenmiş. Reni, annesinden ayrıldığı yerleri görünce hüzünlü olmuş. Diğer taraftan kalbinde umutlar yeşermeye başlamış. "Belki annem de buralardadır." diye düşünmüş. İçinden "Anne!" diye bağırmak gelmiş.

Biraz dinlenen aslanlar, tekrar yürümeye başlamış. Geyiklerin bulunduğu alanlara yaklaşan aslanlar, hazineyi bir yere bırakmış. Bazı aslanlar, hazinenin başında nöbetçi olarak kalmış. İki aslan ise Reni'yi yanlarına alarak geyik sürülerini dolaşmaya başlamış.

Aslanları gören geyikler kaçmaya başlamış. Aslanlardan biri:

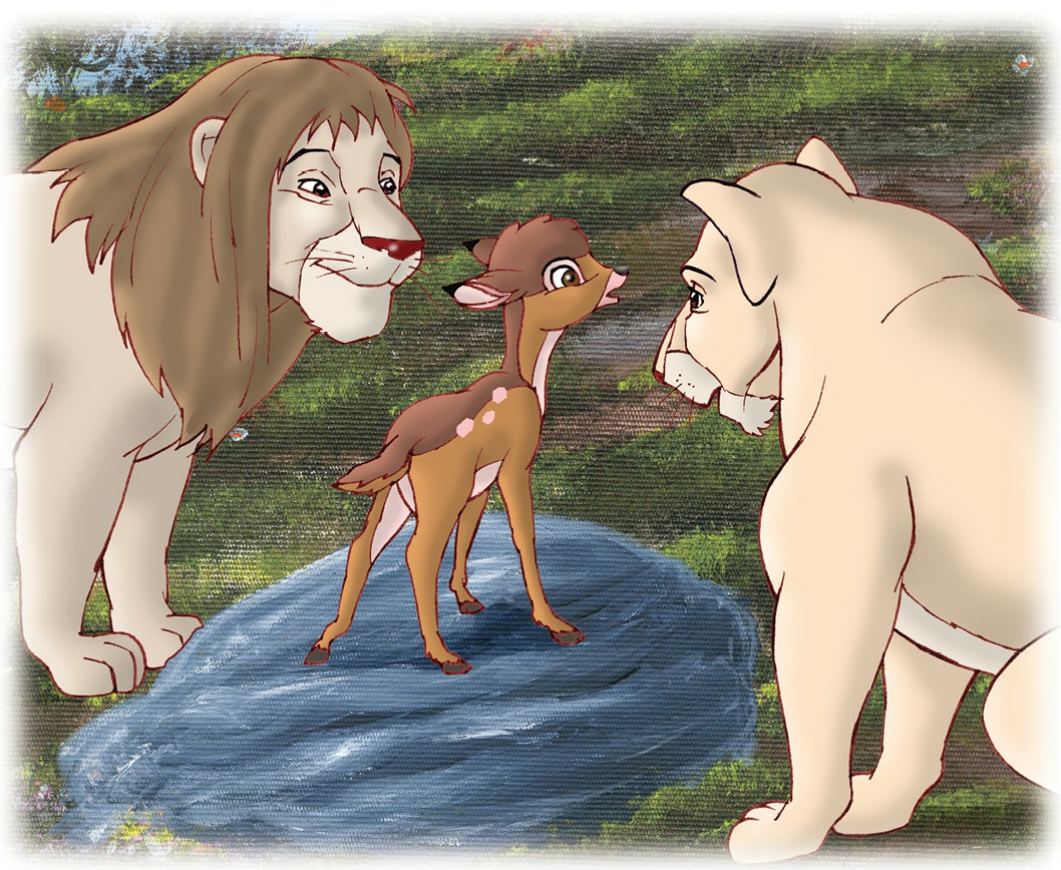
– Görüyorsun Reni! Geyikler bizden kaçıyor. Böyle giderse senin aileni bulamayacağız.

Reni:

– Siz, benim ailemi mi arıyorsunuz? Buna inanamıyorum! Demek ki beni aileme vereceksiniz. Size ne kadar teşekkür etsem azdır, demiş. Aslan amcalarının yanaklarına öpücükler kondurmuş.

Aslan:

– Peki, Reni! Aileni nasıl bulacağımız konusunda bir düşüncen var mı?

Reni:

– Aslan amca! Beni, geyik sürülerinin yanına bırakın. Siz, onlara görünmeyin. Bu şekilde, ailemi buluncaya kadar geyik sürülerini dolaşalım, demiş.

Aslanlar, Reni'nin önerisini beğenmiş. Bu öneriyi uygulamaya karar vermişler.

Aslanlar ve Reni, yine bir geyik sürüsü görmüş. Reni, sürünün yanına yaklaşmış. Aslanlar ise çalılıklara saklanmış.

Reni, geyik sürüsünün reisine:

– Merhaba efendim! Benim adım Reni. Geçen kış burada ailemi kaybettim. Acaba onları gördünüz mü?

Geyiklerin reisi:

– Ooo, merhaba küçük Reni! Buralarda tek başına dolaşmanın tehlikeli olduğunu umarım biliyorsundur! Aileni kaybetmene çok üzüldüm. Sana yardımcı olmak isterdim. Ama inan Reni, ailenle hiç karşılaşmadım. Çok üzgünüm!

Reni:

– Teşekkür ederim geyik amca! Hoşça kalınız, demiş.

Reni, üzgün bir şekilde geyik sürüsünün yanından ayrılmış. Aslanların yanına dönmüş.

Aslanlardan biri:

– Ailenden bir haber alamadın mı Reni? Üzgün görünüyorsun! Hiç üzülme, aileni bulmadan kralın yanına dönemeyiz!

Aslanlar ve Reni, üzgün bir şekilde yollarına devam etmiş. Başka bir geyik sürüsü aramaya başlamışlar. Bir süre daha ormanda yürümüşler. Bir geyik sürüsüne daha rastlamışlar.

Aslanlardan biri:

– Hadi, Reni! Görev yine sana düştü. Git bakalım, ailen bu sürünün içinde var mı? Bize müjdeli haberi getirmeni bekliyoruz, demiş.

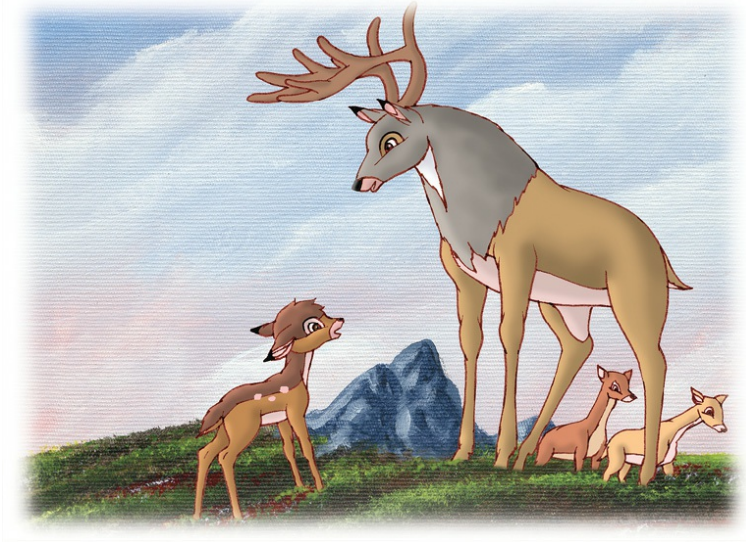
Reni, hem umutlu hem de endişeli bir şekilde geyik sürüsüne yaklaşmış. Sürüdeki geyik dedeye:

– Merhaba geyik dede! Benim adım Reni. Ailemi kaybettim de onları arıyorum. Acaba onları gördünüz mü? Bana yardımcı olur musunuz, diye sormuş.

Geyik dede:

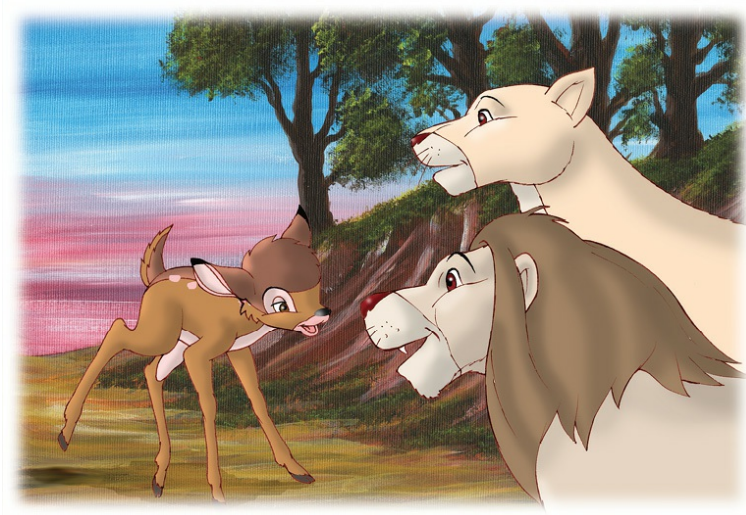
– Merhaba Reni! Seni gördüğüme çok sevindim. Ailen de seni arıyordu. Seni sordular. Ama onlar bizim aramızda değil. Acele edersen ailenin bulunduğu geyik sürüsüne yetişebilirsin, karşılığını vermiş.

Reni, bu habere çok sevinmiş. Sevinçten uçuyormuş. Aslanlar onun sevinçli hâlinden, mutlu bir haberle döndüğünü anlamış.

Reniye:

– Çok mutlu görünüyorsun. Ailenden haber alabildin mi, diye sormuşlar.

Reni:

– Evet, ailemden haber aldım! Acele etmeliyiz. Onlara yetişmeliyiz. Onlar da beni arıyormuş.

GEYİK DEDENİN SÜRPRİZİ

Reni'nin mutluluğuna diyecek yokmuş. O, bu habere çok sevinmiş. Aslanlar da bu haberi duyuncu mutlu olmuş. Çünkü onlar, Reni'nin ailesini aramaktan yorgun düşmüş.

Aslanlar ile Reni, tekrar yola çıkmış. Hızlı bir şekilde yürümeye başlamışlar. Yorgunlukları iyice artmış. Bu sırada güneş batmak üzereymiş.

Aslanlar:

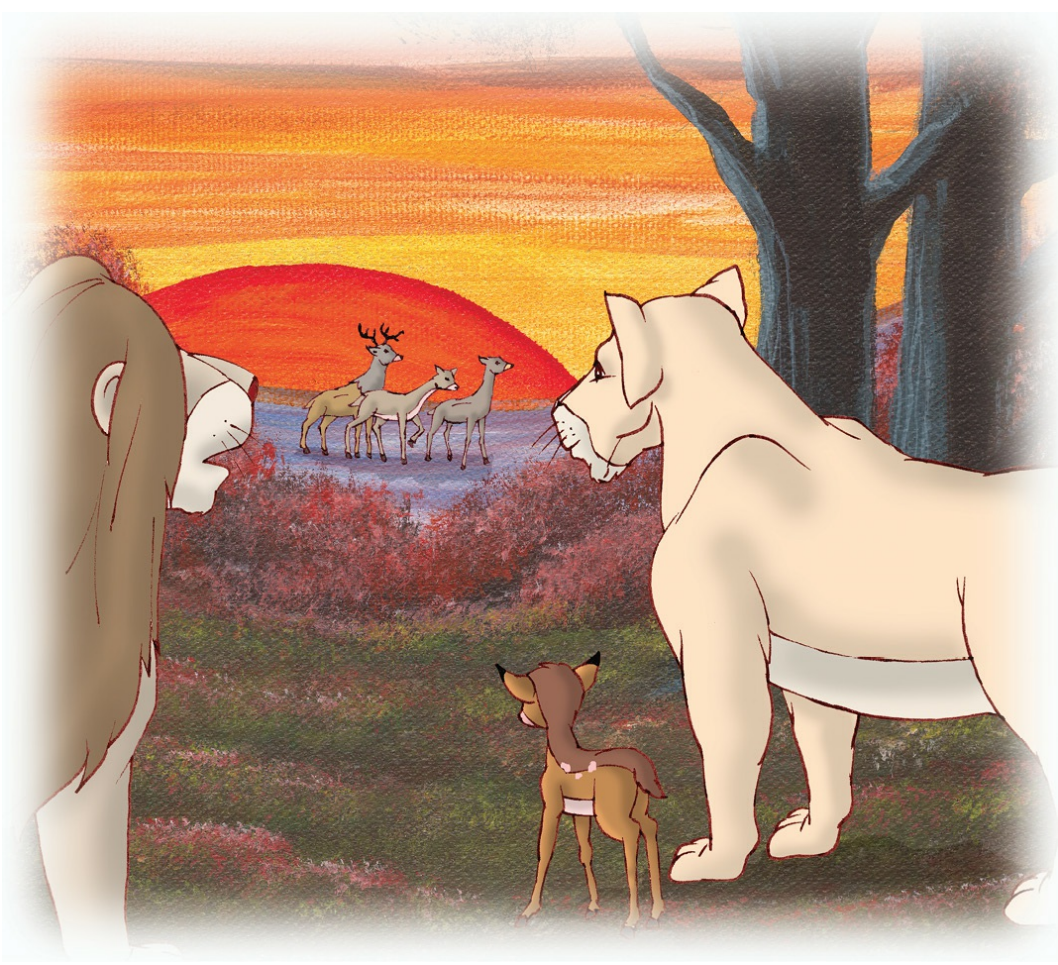
– Acaba aramaya ara versek mi? Hava kararmak üzere. Yarın sabah, Reni'nin ailesini aramaya devam ederiz, demişler.

Reni bu habere hiç sevinememiş. O, bir an önce ailesine kavuşmak istiyormuş.

Reni'nin üzgün hâlini gören aslanlar, bu öneriden vazgeçmiş. Reni'ye:

– Yorgunuz ama hava iyice kararınca kadar aileni arayalım, demişler.

Güneş batmak üzereyken ormanda bir geyik sürüsü daha görmüşler. Reni, geyikleri görünce çok sevinmiş. Sevinçten uçacak gibi olmuş.

Aslanlar:

– Gidip araştır Reni! Belki ailen oradadır. Bizi sevindirecek haberler getir. Biz de řu çalılıkta biraz dinlenelim.

Reni, koşarak sürüye doğru gitmeye başlamış. Sürüye iyice yaklaşınca geyik dedeyi görmüş ve onu tanımmış. Olanca sesiyle bağırmaya başlamış:

– Geyik dedeeeee! Benim, Reni! Aman Allah'ım, gözlerime inanamıyorum! Ailemi buldum!

Aslanlar uzaktan, Reni'nin sevincine gözyařlarıyla ortak olmuş.

Reni, geyik dedenin boynuna sarılmış.

– Geyik dede, seni çok özledim. Buna inanamıyorum! Allah'ım, sana sonsuz teşekkürler ederim, diye sevinçle haykırmış.

Geyik dede:

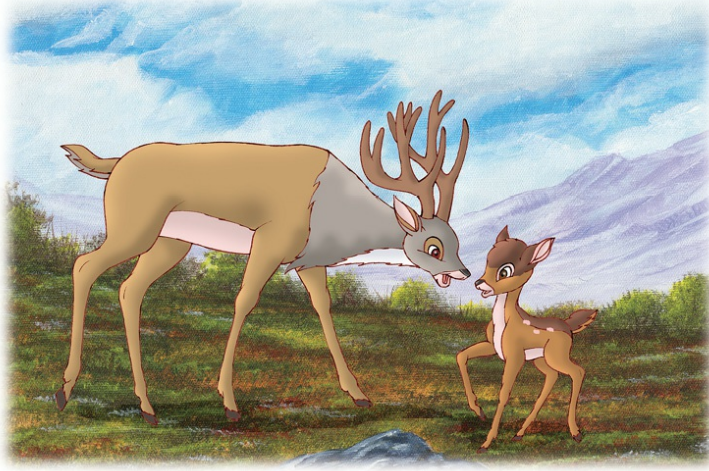
– Aramıza hoş geldin Reni! Artık senden ümidi kesmek üzereydik. Senin dönüşüne ne kadar sevindiğimi anlatamam. Bizi çok mutlu ettin, demiş.

Reni:

– Ailem nerede geyik dede? Onları göremiyorum. Yoksa onlara bir şey mi oldu, diye sormuş.

Geyik dede:

– Hayır, onlara bir şey olmadı. Günlerdir seni arıyorlar. Onlar da senden ümitlerini kesmek üzereydi. Biraz sonra sürüye dönerler, demiş.

Bu konuşmalar olurken Reni'nin ailesi uzaktan görünmüş. Yavaş yavaş geyik sürüsüne yaklaşmaya başlamışlar. Geyik dede sürpriz yapmak istemiş, Reni'yi saklamış. Mozi ailesi, üzgün bir şekilde geyik dedenin yanına gelmiş.

Geyik dede:

– Reni'den haber var mı? Onu bulabildiniz mi, diye sormuş.

Mozi ailesi, üzgün bir şekilde cevap vermiş:

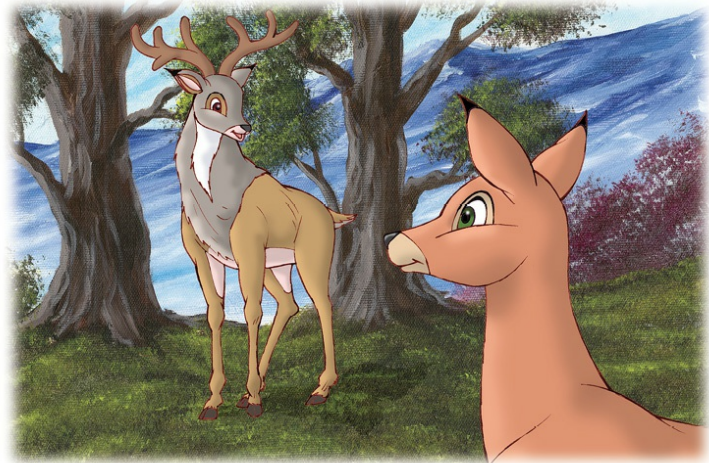
– Hayır geyik dede! Yavrumuzdan bir haber alamadık, demişler.

Geyik dede:

– Size bir sürprizim var! Ama sakın bayılıp düşmeyin!

Geyik dedenin bu sözleri karşısında Mozi ailesi şaşırılmış. Anne geyik:

– Geyik dede, beni şaşırtıyorsun! Bize ne sürprizin olabilir ki? Yoksa, yoksa Reni'den bir haber mi var, diye sormuş.

Geyik dede:

– Eeveet, demiş. Reni’yi sakladığı yerden çıkarmış. “İşte sürprizim!” demiş.

Anne geyik ne diyeceğini bilememiş. Gözlerine inanamamış. Kalbi duracak gibi olmuş. Reni, annesine sarılmış. Onu doya doya öpmüş. Sonra babasına, daha sonra ablası Pudi’ye sarılmış. Çevrede mutluluk havası esmeye başlamış. Hüzün gözyaşları, mutluluk gözyaşlarına dönüşmüş.

Anne geyik:

– Oooh, Reni! Yaşıyorsun demek. Gözlerime inanamıyorum. Sen nerelerdeydin? Seni kaybettiğimi sandım. Ama hâlâ yaşıyorsun! yanımdasın!

Geyik dede:

– Geyikler arasında bir söz vardır: “Eğer bir anne geyik, yavrusunu candan sever ve ona kavuşamazsa ya çatlar ölmüş. Ya da yavrusuna kavuşmuş.” İşte sizin yaşadıklarınız bu sözü

doğruluyor.

MUTLU ANNE

Mozi ailesi, sakinleşmek için biraz dinlenmiş. Kendilerine geldiklerinde konuşmaya başlamışlar.

Anne geyik:

– Reni, nerelerdeydin? Meraktan ölecektik! Günlerce seni aradık!

Reni:

– Anneciğim! Beni aslanlar yakaladı. Sonra kral aslan, benimle çok iyi ilgilendi. Ne oldu ben de bilmiyorum. Bahar mevsimi gelince, beni size teslim etmeyi düşündüler. Sizleri, aslanlarla tanıştırmak istiyorum. Onlar, şu çalılıkta dinleniyor.

Anne geyik:

– Sevgili yavrum! Bize tuzak kurmuş olmasınlar! Tanışmak bahanesiyle bize zarar vermesinler! Seni buldum, bir daha kaybetmek istemiyorum.

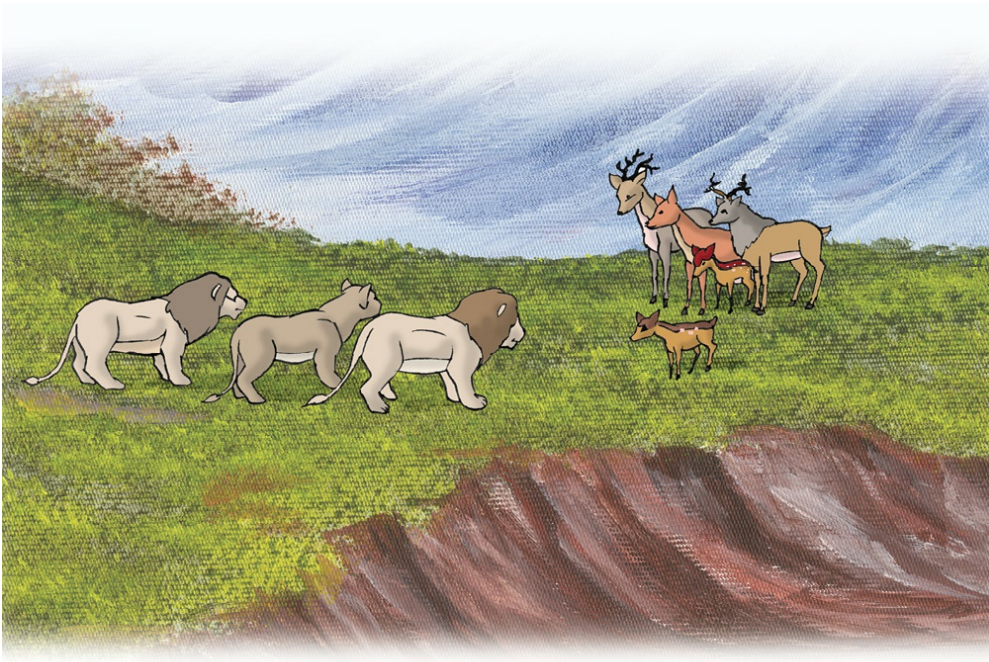
Reni:

– Sizlere teşekkür ederim. Beni aileme teslim ettiniz. Şimdi sizi aileme tanıştırmak istiyorum. Annem, babam ve bu da ablam Pudi. Bu da geyik sürüsünün reisi geyik dedemiz.

Aslanlar:

– Merhaba anne geyik, merhaba geyik dede! Sizleri bir süre üzdüğümüz için özür dileriz. Kralımızın çok selamı var. O da özellikle anne geyikten ve hepinizden özür diledi. Reni'yi size teslim etmeden geri dönmememizi söyledi. Biz de görevimizi yaptık.

Kralımız bu mektubu da anne geyiğe vermemizi söyledi. İnanın çok üzgünüz!

Sizden aldığımız hazineleri de geri getirdik. Hazine ormanda, arkadaşlarımızın yanında. Onları da geyik dedeye teslim edelim.

Geyik dede, yanına güçlü geyikleri alarak hazinenin bulunduğu yere gitmiş. Yolda aslanlarla sohbet etmişler. Daha sonra hazineleri almışlar.

Geyik dede:

– Kralınıza çok selam söyleyiniz. Nazik bir davranışta bulundu. İyi bir krala ancak bu yakışır. Ona teşekkürlerimizi iletiniz. Bir anneyi mutlu etmekten daha güzel bir davranış ne olabilir?

Aslanlar, geyik dededen izin alarak oradan ayrılmış. Geceyi ormanda geçirmişler. Daha sonra kralın yanına dönmüşler.

KRALIN MEKTUBU

Anne geyik, kralın gönderdiği mektubu, geyik dedeye vermiş. Geyik dede, mektubu geyiklere okumaya başlamış.

Sevgili Anne Geyik,

Önce selamlarımı sunar, senden özür dilerim. Bir süre de olsa Reni'yi sizden ayırdık. Amacımız onu yemekti. Ama onun üzüntülü hâli kalbimizi yumuşattı. Onun masum duruşu, rüyalarımıza girdi, uykularımızı kaçırdı.

Anne kalbi yavrusunun ayrılığına dayanamaz. Bizim yüreğimiz de bir yavruyu annesinden ayırmaya dayanamadı. Kalbimiz yumuşadı, gözlerimiz yaşardı.

Bizim de yavrumuz var. Onun yokluğu, bizim için en hüznü anlardır. Reni'nin yokluğu da sizin için öyle olmalı.

Reni'ye bir kış boyu, kendi yavrumuz gibi baktık. Ama onu, altın kafese bile koysak size gelmek istedi. Sizin sıcacık kucağınızı özledi.

Bir ana yüreğinin "Yavrum!" diye, bir yavrunun "Annem!" diye sızlanmasına gönlümüz razı olmadı. İşte, Reni'yi sağlıklı bir şekilde size gönderiyorum. Bu geçici ayrılığınız için gerçekten üzgünüm. Bundan sonra, bizden size zarar gelmeyecektir.

Sizden tek dileğim var. Senede bir bile olsa Reni'yi alıp ziyaretime gelmeniz. Reni'ye iyi bakınız. Bütün geyiklere ve ailenize selamlar.

Kral Aslan

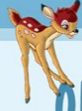
Geyik dede, mektubu bitirince geyikler kral aslanı bir süre alkışlamış.

Geyikler, eski mutlu günlerine geri dönmüş. Pudi, yine kardeşiyle güzel oyunlar oynamaya başlamış.

Bundan sonra Kaf Dağı'ndaki aslanlarla geyikler dost olmuş. Anne geyik, yılda bir kez, Reni'yi yanına alıp kral aslanı ziyaret etmiş.

Kral aslan, onları önemli konukları gibi ağırlamış. Onlara değerli hediyeler vermiş.

SON

Okumayı Seviyorum Masal Serisi

1. Kralın Rüyası
2. Kralın Mektubu
3. Ballı Kaval
4. Terzi Sincaplar
5. Kral ve Bülbül
6. Sevgi Ağacı
7. Üç Yaramaz
8. Büyük Yarış

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

Zambak
YAYINLARI

9 78 9752 663794